

Δημόσιος απολογισμός της πρωτοβουλίας συγγενών, φίλων, συντρόφων, συντροφισσών του Παναγιώτη Καλαϊτζή

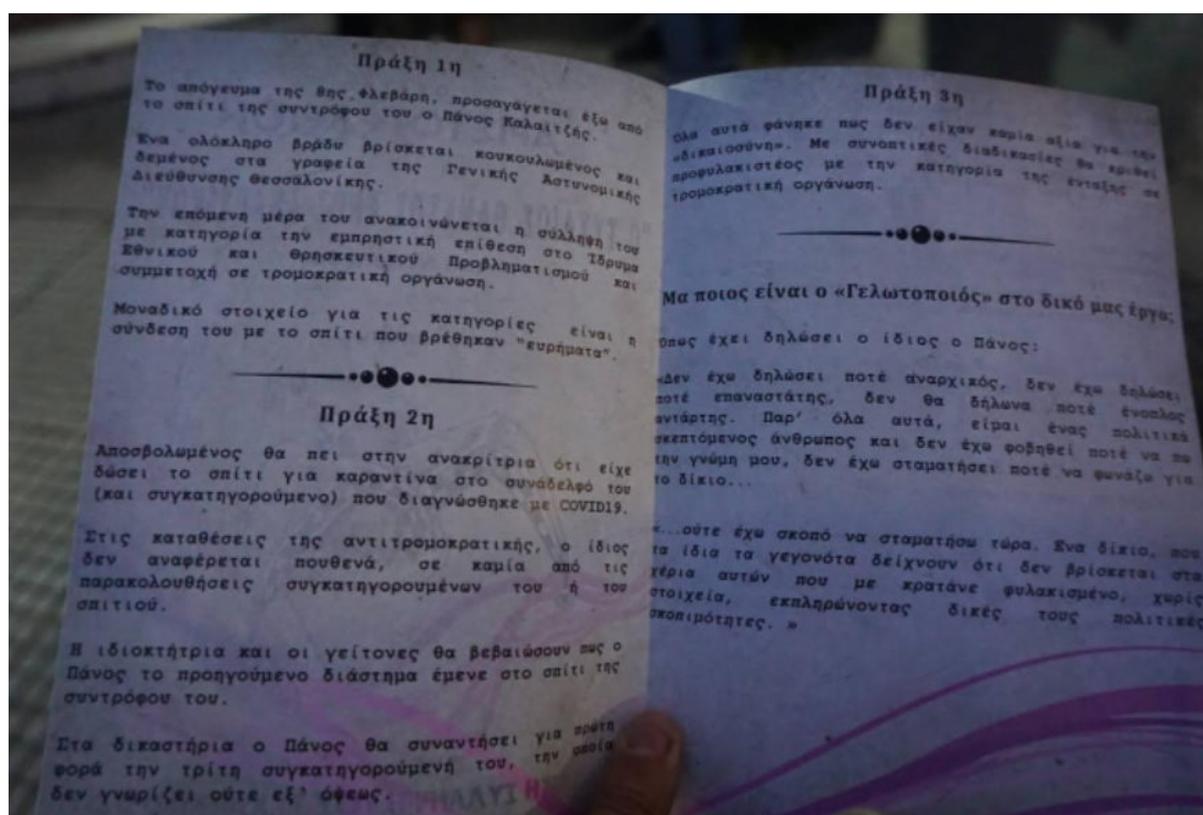
Πρωτοβουλία συγγενών, φίλων, συντρόφων-ισσών του Παναγιώτη Καλαϊτζή

Μετά από 7 μήνες προφυλάκισης χωρίς κανένα στοιχείο, ο Παναγιώτης Καλαϊτζής αφέθηκε ελεύθερος μέχρι τη δίκη του, με απαγόρευση εξόδου από τη χώρα και υποχρέωση παρουσίασης του κάθε 15 μέρες σε αστυνομικό τμήμα, με απόφαση του δικαστικού συμβουλίου στις 30/8. Η συγκατηγορούμενή του Γεωργία Βούλγαρη αποφυλακίστηκε επίσης με κατ'οίκον περιορισμό και βραχιολάκι, ενώ η προφυλάκιση του Θάνου Χατζηαγγέλου θα συνεχιστεί. Ο όγκος των κατηγοριών έχει μειωθεί, καθώς ο Παναγιώτης αντιμετωπίζει πλέον τα πλημμελήματα της οπλοκατοχής και κατοχής εκρηκτικών και όχι τη κατηγορία της ένταξης σε τρομοκρατική οργάνωση. Φυσικά, όπως είχαμε πει από την συγκρότηση της πρωτοβουλίας συγγενών, φίλων συντρόφων-ισσών του Παναγιώτη Καλαϊτζή (11/02), στόχος είναι τόσο η αποφυλάκισή του, αλλά και η απόσυρση όλων των κατηγοριών που του προσάπτουν. Το δικαστήριο λοιπόν είναι μία ακόμα αναμέτρηση της κρατικής αυθαιρεσίας με τον κόσμο της αλληλεγγύης και του αγώνα και θα είμαστε εκεί για να υπερασπιστούμε πολιτικά και ηθικά το φίλο και σύντροφό μας.

Πριν, όμως, ετοιμαστούμε για την αναμέτρηση στο δικαστήριο, θεωρούμε αναγκαίο έναν

δημόσιο απολογισμό για τη δράση της πρωτοβουλίας όλο το προηγούμενο διάστημα. Όπως είχαμε εξαρχής πει, η πρωτοβουλία είναι ένα κράμα ετερόκλητου κόσμου, με διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες, ταχύτητες και θέσεις. Κοινός παρανομαστής των ανθρώπων που συμμετέχουν σε αυτήν όμως είναι η αλληλεγγύη, οπότε η όποια δράση και σύμπραξη έγιναν υπό αυτό το πρίσμα και όχι μέσω πολιτικών συμφωνιών, πράγμα που αποτελεί δομικό στοιχείο των αμιγώς πολιτικών ομάδων. Αυτό βέβαια δεν αναιρεί τον πολιτικό χαρακτήρα της πρωτοβουλίας, απλά αναφέρεται ως επεξήγηση για τις διαφορετικές ταχύτητες σε σχέση με άλλα πολιτικά μορφώματα.

Ξεκινώντας, λοιπόν, το Φεβρουάριο πρωταρχικός στόχος ήταν η στήριξη του Παναγιώτη σε διαφορετικά επίπεδα όπως η οικονομική στήριξη για τις ανάγκες του στις φυλακές Κορυδαλλού, αλλά και η ηθική στήριξη μέσω τηλεφωνημάτων, αλληλογραφίας και επισκεπτηρίων. Στο πολιτικό σκέλος της υπόθεσης τέθηκε ως απαραίτητη συνθήκη η δημοσιοποίηση της υπόθεσης, ο ρόλος της αντιτρομοκρατικής και φυσικά το πλαίσιο του νόμου 187α ή αλλιώς «τρομονόμου».

Ακολουθώντας λοιπόν τους τρεις παραπάνω άξονες ξεκίνησε η δράση της πρωτοβουλίας με αφισκοκολλήσεις, αυτοκόλλητα και πανό. Μέσα από τη ζύμωση των δράσεων θέσαμε τον πήχη ένα σκαλί παραπάνω, καθώς θεωρήσαμε ότι η υπόθεση ξεπερνάει τόσο τον αντιεξουσιαστικό χώρο, όσο και την πόλη της Θεσσαλονίκης. Με αυτό το σκεπτικό οργανώθηκε μία σειρά παρεμβάσεων σε χώρους όπου το κοινωνικό πεδίο είναι μεγαλύτερο, όπως σε συναυλίες, θέατρα, φεστιβάλ, ραδιόφωνα και γκραφίτι.

Ταυτόχρονα, ετοιμάσαμε μία εκδήλωση και ένα μπροσουράκι με τίτλο «Άντε να αποδείξεις ότι δεν είσαι ελέφαντας», όπου πέρα από την υπόθεση του Πάνου, γίνεται και μία αναδρομή παρόμοιων υποθέσεων, όπου η αντιτρομοκρατική μπροστά στις προαγωγές και τις πολιτικές σκοπιμότητες, λειτουργεί σαν κράτος εν κράτει. Επίσης υπάρχει εκτενής αναφορά στο νομικό οπλοστάσιο του κράτους και στην ιστορική εξέλιξη του τρομονόμου. Ακόμη να αναφέρουμε τη μικροφωνική αλληλεγγύη, η οποία πλαισιώθηκε με παραπάνω από 150 άτομα, καθώς και το κάλεσμα στα δικαστήρια, στα μέσα Αυγούστου, που αν και αποφασίστηκε την τελευταία στιγμή και με κάποια προχειρότητα, πλαισιώθηκε με παραπάνω από 70 άτομα. Σημαντική τροπή για την έκβαση της ίδιας της υπόθεσης ήταν και η δημόσια τοποθέτηση του Πάνου ως έγκλειστου με κείμενα, τηλεφωνικές παρεμβάσεις και πολιτικά κείμενα αλληλεγγύης. Κομβικής σημασίας ήταν σαφώς και οι παρεμβάσεις που έγιναν από συνελεύσεις και ατομικότητες σε πολλές πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού, δείχνοντας την αλληλεγγύη τους και τοποθετώντας την υπόθεση στη δημόσια σφαίρα. Αυτός λοιπόν, είναι ένας σύντομος απολογισμός της πρωτοβουλίας, με δεδομένα τα λάθη, τις παραλείψεις και τις αδυναμίες μας.

Όπως αναφέρθηκε και παραπάνω, το δικαστήριο είναι η επόμενη πολιτική αναμέτρηση. Πριν όμως φτάσουμε σε αυτό, θα θέλαμε να βάλουμε ένα λιθαράκι στον κινηματικό διάλογο, καθώς όλοι και όλες γνωρίζουμε, δυστυχώς, πως θα υπάρξουν μελλοντικά παρόμοιες υποθέσεις, με κοινό παρανομαστή τον τρομονόμο. Να βάλουμε ένα λιθαράκι ενάντια στην κατασκευή ενόχων και στις σκευωρίες της αντιτρομοκρατικής, ενάντια στην ποινικοποίηση των κοινωνικών σχέσεων και ενάντια στην ποινικοποίηση του φρονήματος. Ένα λιθαράκι απέναντι στις προφυλακίσεις και στις μεθοδεύσεις της αντιτρομοκρατικής που εξυπηρετούν πολιτικές σκοπιμότητες και μοιράζουν προαγωγές, ανέλιξη ισχύος και εξουσίας. Ένα λιθαράκι απέναντι στο καθεστώς του τρομονόμου, που αναβαθμίζει τις ποινές, αναιρεί το

τεκμήριο της αθωότητας και προ

Κλείνοντας αυτή την ενότητα, δεν θα μπορούσαμε να μην αναφερθούμε στους ανθρώπους που όλο αυτό τον καιρό, στάθηκαν δίπλα μας με αξιοπρέπεια. Στους δημοσιογράφους, που κόντρα στο γενικό κανόνα της εποχής μας και τη σύμπλευση με την κυβέρνηση, αναπαρήγαγαν αντικειμενικά τις δράσεις και τα κείμενα της πρωτοβουλίας και του Παναγιώτη, δίνοντας λόγο και στην άλλη πλευρά, , βοηθώντας παράλληλα στη δημοσιοποίηση της υπόθεσης. Στους καλλιτέχνες που πήραν θέση δημόσια, κόντρα στη λογική ότι η τέχνη είναι έξω από τις κοινωνικές συνθήκες και την πολιτική. Και φυσικά, το μεγαλύτερο ευχαριστώ σε όλες τις συνελεύσεις, συλλογικότητες και ατομικότητες για τις εκατοντάδες παρεμβάσεις, αφίσες, κείμενα σε πόλεις της Ελλάδας και του εξωτερικού. Σε όλους αυτούς τους γνωστούς-άγνωστους συντρόφους και συντρόφισσες, που έβαλαν το λιθαράκι για να μιλάμε για μία κινηματική νίκη και απέδειξαν ότι η αλληλεγγύη ήταν, είναι και θα είναι το μεγαλύτερο μας όπλο...

Έχοντας τον Πάνο και πάλι δίπλα μας, συνεχίζουμε μέχρι την τελική δικαίωση.

Οι δίκες θα γίνουν του κράτους καταδίκες.

Πρωτοβουλία συγγενών, φίλων, συντρόφων-ισσών του Παναγιώτη Καλαϊτζή

Ο ίδιος ο Πάνος Καλαϊτζής, ελεύθερος πλέον, σημειώνει:

Από τις 31 Αυγούστου βρίσκομαι και πάλι στον έξω κόσμο. Το γεγονός ότι πλέον βλέπω τον

ουρανό χωρίς «παρεμβολές» και μπορώ να αγκαλιάζω τους δικούς μου ανθρώπους, με γεμίζει δύναμη για τη συνέχεια. Ποια συνέχεια; Τόσο για καινούργιους κοινωνικούς αγώνες και καινούργιες διεκδικήσεις, όσο και για τη συνέχεια της υπόθεσής μου.

Το δικαστικό συμβούλιο του δμήνου (με καθυστέρηση ενός μήνα) όχι απλά με αποφυλάκισε με τους πιο χαλαρούς περιοριστικούς όρους μέχρι την δίκη (2 παρών το μήνα και απαγόρευση εξόδου από τη χώρα), αλλά σχεδόν διέλυσε και όλους τους ισχυρισμούς της αντιτρομοκρατικής. Πρότεινε μάλιστα να δικαστώ μόνο για πλημμελήματα και συγκεκριμένα αυτά της οπλοκατοχής και της κατοχής εκρηκτικών, για τα οποία εξάλλου έχει αναλάβει την ευθύνη από την πρώτη στιγμή ο Θάνος Χατζηαγγέλλου. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρει το βούλευμα δεν προκύπτει από κανένα από τα στοιχεία η συμμετοχή μου στην οργάνωση Αναρχική Δράση, όπως και ότι, ως αποτέλεσμα των ερευνών σε όλο το πλήθος των ψηφιακών δεδομένων, μέσων και συνομιλιών όλης σχεδόν της προσωπικής και κοινωνικής μου ζωής που περιλαμβάνονται στη δικογραφία, δεν προέκυψε καμία συνομιλία μου, επαφή και προηγούμενη γνωριμία μου με τη συγκατηγορούμενή μου Γ. Βούλγαρη. Γεγονότα τα οποία τόσο εγώ, αλλά και οι συγκατηγορούμενοί μου, έχουμε δηλώσει από την πρώτη στιγμή.

Το ερώτημα βέβαια που προκύπτει είναι πώς γίνεται η εισαγγελία της υπόθεσης έχοντας όλα αυτά τα στοιχεία στα χέρια της να έχει προτείνει τη συνέχιση της κράτησής μου και την παραπομπή μου σε δίκη για ένα πλήθος αναπόδεικτων και αβάσιμων κατηγοριών. Στο δικό μου κεφάλι υπάρχουν μόνο 2 εξηγήσεις: ή ότι η αντιτρομοκρατική υπηρεσία δίνει γραμμή στην «ανεξάρτητη ελληνική δικαιοσύνη» πίσω από κλειστές πόρτες για να δικαιολογήσουν τις προαγωγές τους ή ότι η εισαγγελία λόγω Αυγουστιάτικων διακοπών δεν μπήκε καν στη διαδικασία να διαβάσει τους φακέλους. Και οι δύο περιπτώσεις είναι κάπως προβληματικές, αν σκεφτεί κανείς πως μιλάμε για κρατικούς υπαλλήλους, οι οποίοι δεν λογοδοτούν σε κανέναν και προφυλακίζουν κόσμο ενδιαφερόμενοι μόνο για την καριέρα τους και την οικονομική τους ανέλιξη. Θεωρούν μάλλον ότι η φυλακή είναι κάτι σαν προσκοπική κατασκήνωση. Ας τους ενημερώσει λοιπόν κάποιος ότι όχι, η φυλακή δεν είναι κατασκήνωση. Και όσο σύντομος και να είναι ο εγκλεισμός, ούτε εύκολος είναι, ούτε ξεπερνιέται εύκολα.

Το επόμενο επεισόδιο αυτής της κωμικοτραγικής ιστορίας θα παιχτεί στις δικαστικές αίθουσες. Το κίνημα αλληλεγγύης αυτή τη στιγμή κρατάει στα χέρια του μια πρώτη νίκη. Ας σταθούμε λοιπόν όλοι μαζί, ενωμένοι, ο ένας δίπλα στον άλλο και ας είμαστε έτοιμοι για τις επόμενες μάχες ώστε να παλέψουμε για αυτό που λέω από την πρώτη στιγμή. Για το δίκαιο.

Δύναμη σε όσους αγωνίζονται για το δίκαιο.

Δύναμη στους συγκατηγορούμενούς μου, όσο και σε όποιον έχει βιώσει στο πετσί του τον εγκλεισμό.